

Turinys

Credo

<i>Kun. Artūras KAZLAUSKAS</i> Pelenais pasibarsčius	2
<i>Ses. Ona VITKAUSKAITĖ MVS</i> Atsigręžimas, arba Žvilgsnis nuo kalno	3
Būti Dievo akivaizdoje	5
<i>Tomas VILUCKAS</i> Tikėjimas ir jo iššūkiai	6
<i>Kun. Danielius DIKEVIČIUS</i> Biblinė Rožinio slėpinių prasmė (II)	8
Klausimai ganytojams	10

Kronika

<i>Jonas MALINAUSKAS,</i> <i>Juozas LATVIS</i> Bažnyčios pulsas	11
<i>Algirdas PATAČKAS</i> Istorinio laiko klepsidros	13
<i>Dr. Andrius NAVICKAS</i> Apie katalikišką žiniasklaidą	14

Didelės ir mažos kryžkelės

<i>Antanas SAULAITIS SJ</i> Kai būdavau uolus krikščionis	15
<i>Kun. Stasio Ylos</i> gimimo 100-osioms metinėms	17
Ir katinas turi sąžinę?..	20
<i>Zita VASILLAUSKAITĖ</i> Konfliktas su viršininku? Jokių problemų!	23
Žmogus ir nuobodulys	25
Iš redakcijos pašto	27

Atokvėpio valandai

<i>Giovannino GUARESCHI</i> Penkios ir penkios	28
<i>Rasa DRAZDAUSKIENĖ</i> Juk nepamiršome skaityti?	29

Meno pasaulyje

<i>Vanda IBIANSKA</i> Muzikos garsai (XXXIII). Lietuviškasis Moniuška	30
---	----

Mandagumas mūsų kasdieninis

Viršininkai ir ligos	33
----------------------	----

Sveikata

Beveik medaus nuvainikavimas	34
------------------------------	----

Gyvenimas kaip senas vynas

<i>Vanda IBIANSKA</i> Šiandien	35
-----------------------------------	----

Šypsenos be raukšlių

Mieli „Artumos“ skaitytojai,

šio numerio viršelis Jus pasitinka *Jėzaus paaukojimo šventykloje* scena (emalis, XIII a. pab., Gruzija) ne tik dėl to, kad vasario pradžioje švenčiame liturginę šventę, užbaigiančią visą Kalėdų įvykių ciklą. Gal net šiek tiek liūdnoka, nes tądien iš bažnyčių ir namų dingsta paskutiniai kalėdiniai ženklai – prakartėlės ir eglutės... Argi visas džiaugsmas dėl Viešpaties atėjimo tuo ir baigiasi? Jis gimė, o kas toliau? Pašventėme ir toliau vargsime savo vargelį?..

Kristaus Paaukojimo šventė, populiariai dar vadinama keistu žodžiu „Grabnyčios“, mums bent tokia „paguoda“, kad per ją visų rankose sužimba žvakutės. Tačiau, vėlekos, tądien pašventintos žvakės tradiciškai vadinamos „graudulinėmis“, nes jos prisimenamos bei ištraukiamos ištikus bėdai, prie mirštančiojo patalo... Žinoma, geriau negu nieko, bet nejaugi tik tiek belieka iš nuostabiųjų senuko Simeono šūksnių šventykloje, išvydus Šventąjį Šeimą su Kūdikiu: „Dabar gali, Valdove, kaip buvai žadėjęs, leisti savo tarnui ramiai iškelti, nes mano akys išvydo Tavo išgelbėjimą, kurį Tu prirengi visų tautų akivaizdoje: šviesą pagonims apšviesti ir tavosios Izraelio tautos garbę“ (*Lk 2, 29–32*).

Nežinau kaip Jums, mielieji skaitytojai, bet man labai keista, kad Marija, girdėdama tokius dalykus apie savo Sūnų ir pati prieš keletą mėnesių Elzbietai skelbusi: „Štai nuo dabar palaiminta mane vadins visos kartos, nes didžiųjų dalykų padarė man Viešpats, ir šventas yra jo vardas!“ (*Lk 1, 48b–49*) (vadinasi, Marija puikiai suvokė, koks tai Sūnus – Viešpats, pasaulio Gelbėtojas), vis dėlto su Juozapu pakluso senajam, Mozės, Įstatymui, atliko apeigas, kurių reikalavo *tradicija*, ir tai šiame pasakojime net trissyk kartojta tikslusis evangelistas Lukas (žr. *Lk 2, 22–39*).

Ši istorija, manding, byloja apie tikrą Šventosios Šeimos gebėjimą tradicijos diktuojamas prievoles išgyventi ne akiai, bet sąmoningai. Tad ir šiam „Artumos“ numeriui parinkome *sąmoningumo* temą: ar tik gedulinių žvakių einame į Grabnyčias? ar tik „tradiciškai“ sekmadeniais „išklausome“ Mišias? O ir kasdieniame visuomenės gyvenime – ar tik plaukiame pasroviui, ar priisiimame atsakomybę už aplink mus verdančius įvykius?

Idant neliktų tie svarstymai vien teorijomis, nutarėme pasiūlyti ir Jums, mielieji, galimybę atlikti paprastą sąmoningumo veiksmą. Ir „Artuma“ jau rašė, ir daug kur nuskambėjo žinia, kad mūsų valdžia nutarė išsiaiškinti: kas yra šeima? Pernai rudenį Seimas pradėjo svarstyti Valstybinės šeimos politikos koncepcijos projektą. Gera pradžia – dar ne visas darbas, mat pasirodė, jog anaip tol nebe visiems šiandien aišku, ką galime laikyti šeima, o ką ne! Užtat ir siūlome Jums, brangieji, padėti mūsų Seimo vyrams bei moterims apsispręsti dėl to, kas „kažkada senovėje“ sveiku protu buvo savaiame suprantama. Pirmajame šio žurnalo puslapyje matote įklijuotą lapą; jį išėmę galite patys jame pasirašyti ir savo artimiesiems, draugams, kaimynams pasiūlyti; iki Kovo 11 d. išsiųskite jį į Šeimą lape nurodytu adresu (kopiją galite pasiųsti ir mums), tegu ir su keliais parašais; o jeigu pritrūks vietos viename lape, galite nusikopijuoti arba atsispausdinti dar vieną iš mūsų internetinės svetainės (www.artuma.lt).

Atrodytų gal ir menkas veiksmas, bet, patikėkite, nuo jo tikrai priklausys, kokioje visuomenėje gyvensime rytoj. Už šią akciją mes Jums nežadame jokių prizų, tačiau Jūs patys padovanosite savo vaikams tokią Tėvynę, kurios ateitis – laiminga šeima ir stipri Lietuva!

Jau dabar sveikinu Jus, nes esu tikras: Jūs šaunuoliai – uolūs krikščionys ir puikūs piliečiai! Ačiū Dievui ir Jums!

Darius Chmieliauskas

